

KLAGANDE

Ove Johnson, 19661201-8538

Ombud: Advokat Sebastian Scheiman

MOTPART

Polismyndigheten

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 8 september 2021 i
mål nr 6178-21, se bilaga A

SAKEN

Vapen

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten upphäver förvaltningsrättens dom och Polismyndighetens
beslut och visar målet åter till Polismyndigheten för fortsatt
handläggning.

YRKANDEN M.M.

Ove Johnson yrkar i första hand att hans ansökan om tillstånd att enligt 5 kap. 3 § vapenlagen (1996:67) förvara skjutvapen/ammunition hos annan beviljas och i andra hand att ärendet visas åter till Polismyndigheten för fortsatt handläggning. Han för fram bl.a. följande.

Det finns särskilda skäl för att han även fortsättningsvis ska medges tillstånd att förvara sina vapen hos sin far.

Hans situation är i princip identisk med fall som beskrivs i förarbetena till vapenlagen. Han har en väsentlig anknytning till sin hembygd, där han både äger mark och uppehåller sig mycket, inte bara för jakt. Vidare kan hans situation jämföras med situationen för en person som bor utomlands.

Avståndet mellan föräldrahemmet och hans hem i Solna överstiger 70 mil och resorna sker med bil, tåg eller flyg.

Han har sedan 2002 kontinuerligt beviljats tillstånd att förvara vapnen hos sin far. Varken förutsättningarna för att förvara vapnen hos fadern eller den rättsliga regleringen har förändrats sedan dess. Inte heller finns det några begränsningar när det gäller möjligheten att få ett tillstånd förnyat.

Vapnen har förvarats i föräldrahemmet ända sedan han lämnade föräldrahemmet.

Förvaltningsrättens dom ligger inte i linje med andra avgöranden från förvaltningsrätten och inte heller med Högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 2016 ref. 77.

Polismyndigheten anser att överklagandet ska avslås och för fram bl.a. följande.

De skäl som Ove Johnson har fört fram för att beviljas tillståndet är inte att betrakta som särskilda skäl i den mening som avses i 5 kap. 3 § vapenlagen.

Ove Johnson har inte nyligen flyttat till en ny bostadsort. Han har varit folkbokförd på samma adress i Solna i över sex och ett halvt år.

Det framgår inte av förarbetena vad som avses med att det kan godtas att vapnen efter flytt från föräldrahemmet till ny bostadsort "framgent förvaras i föräldrahemmet". Uttalandet kan dock inte uppfattas på det sättet att sådan förvaring kan godtas under en oöverskådlig framtid. En sådan tolkning skulle i stor utsträckning urholka huvudregeln att det är vapeninnehavaren själv som ska ta hand om vapnen. En rimligare tolkning är att anknytningen till hembygden minskar allt eftersom tiden går efter det att vapeninnehavaren har flyttat från föräldrahemmet.

Ove Johnson har, som framgår av de tillståndsbevis som ges in, under följande perioder haft tillstånd att förvara vapen hos sin förälder:
18 juli 2002 – 30 juni 2005, 26 augusti 2010 – 26 augusti 2013 och
7 augusti 2017 – 7 augusti 2020. Myndigheten utgår från att han under de två mellanliggande perioder som han saknat tillstånd själv ansvarat för förvaringen av sina vapen i enlighet med vapenlagens bestämmelser.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

En vapeninnehavare ska som utgångspunkt själv ta hand om och förvara sitt skjutvapen och sin ammunition. Vapeninnehavaren får dock lämna över skjutvapen och ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon själv inte kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl (5 kap. 1 och 3 §§ vapenlagen). Polismyndigheten prövar frågan om tillstånd till förvaring hos annan.

Ove Johnson har inte gjort gällande att han skulle vara förhindrad att själv ta hand om sina vapen och det har inte heller kommit fram några omständigheter som tyder på att det skulle vara så. Frågan är därför om det annars finns särskilda skäl för att låta honom förvara vapnen hos sin far.

I förarbetena till vapenlagen nämns några exempel på situationer, förutom den att tillståndsinnehavaren är förhindrad att själv förvara vapnet, där det anses framstå som klart motiverat att förvaring ska kunna ske hos någon annan. Det anges att det kanske praktiskt sett viktigaste fallet är när en son eller dotter flyttar från föräldrahemmet till en tätort eller storstad men avser att fortsätta jaga på sina föräldrars jaktmarker. I sådana fall kan det t.o.m. vara att föredra att vapnet fortsättningsvis förvaras i föräldrahemmet, i stället för att tas med till den nya bostadsorten. Det kan också finnas likartade situationer, när förvaring hos någon annan framstår som mer lämpligt än förvaring hos tillståndsinnehavaren. Så kan t.ex. vara fallet om någon flyttar till en storstad på grund av sitt arbete men har kvar en väsentlig anknytning till sin hembygd där han eller hon avser att fortsätta att bedriva jakt. En annan situation som beskrivs rör vapenägare som under en längre period vistas i utlandet eller i vart fall så långt från hemmet att vapenägaren inte har möjlighet att se till sina vapen i tillräcklig utsträckning. Det framhålls dock att det för att förvaringen ska tillåtas bör krävas att det efter en helhetsbedömning framstår som motiverat att förvaringen sker hos någon annan än tillståndshavaren (prop. 1999/2000:27 s. 51).

Möjligheten att få tillstånd att förvara vapen hos annan förutsätter inte att förvaringen är en tillfällig lösning (HFD 2016 ref. 77).

Ove Johnson har i kammarrätten lämnat bl.a. följande uppgifter. När han 1989 fick vapenlicens bodde han hos sina föräldrar i Tannbäck (Lycksele). När han lämnade föräldrahemmet för att flytta till Stockholmsområdet stannade vapnen i föräldrahemmet, där de har förvarats sedan dess. Han

använder inte vapnen annat än för jakt på markerna som omger föräldrahemmet. Det är fråga om mark som han själv äger. Han har väsentlig anknytning till sin hembygd, där han förutom att äga mark också upprätthåller sig mycket och då inte bara för jakt. Han har sedan 2002 kontinuerligt beviljats tillstånd att förvara vapnen hos fadern.

Polismyndigheten har i kammarrätten vid bemötande av Ove Johnsons uppgifter fört fram bl.a. att myndigheten inte ifrågasätter att han bedriver jakt på marker som omger föräldrahemmet och marker som han själv äger. Myndigheten har dock framhållit att Ove Johnson flyttade från sitt föräldrahem för ett antal år sedan. När det gäller Ove Johnsons uppgift om att han kontinuerligt medgetts tillstånd att förvara sina vapen hos sin far har myndigheten framhållit att han mellan tillståndsperioderna som de tre tidigare tillstånden omfattar saknat tillstånd att förvara vapen hos någon annan under fem respektive nästan fyra år. Vidare har myndigheten framhållit att Ove Johnson inte närmare preciserat i vilken utsträckning han vistas i hembygden.

Kammarrätten konstaterar att Ove Johnson enligt egen uppgift förvarat sina vapen hos sin far sedan han fick vapenlicens 1989, bedriver jakt endast på mark i anslutning till föräldrahemmet – som kammarrätten uppfattar det både på mark som han själv äger och på annan mark – samt att han upprätthåller sig mycket i hembygden och då inte bara för jakt. Uppgifterna i sig har inte ifrågasatts av Polismyndigheten. Kammarrätten anser att Ove Johnsons uppgifter sammantaget innebär att han har en väsentlig anknytning till föräldrahemmet och hembygden, trots att det var länge sedan han flyttade hemifrån.

Vid en helhetsbedömning av omständigheterna framstår det för kammarrätten som motiverat att låta Ove Johnson förvara sina vapen hos sin far. Det gäller trots att Ove Johnson inte närmare preciserat hur ofta han vistas i föräldrahemmet/hembygden.

Kammarrätten anser alltså att det finns sådana särskilda skäl som kan medföra att Ove Johnson tillåts förvara vapnen/ammunitionen hos sin far. Om det finns hinder mot tillståndet av andra skäl kan kammarrätten inte bedöma. Inte heller ska kammarrätten besluta de närmare villkoren för förvaringen. Underinstansernas avgöranden ska därför upphävas och målet visas åter till Polismyndigheten för fortsatt handläggning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Cecilia Silfverhjem
kammarrättsråd
ordförande

Daniel Sjölund
kammarrättsråd

Karin Sederholm
kammarrättsråd
referent

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**
Avdelning 32

DOM
2021-09-08
Meddelad i Stockholm

Mål nr
6178-21

KLAGANDE

Ove Johnson, 661201-8538

MOTPART

Polismyndigheten

ÖVERKLAGAT BESLUT

Polismyndighetens beslut 2021-02-17, bilaga 1

SAKEN

Vapen

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 1409205

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: avd32.fst@dom.se www.domstol.se/forvaltningsratten-i-stockholm/	-	måndag–fredag 08:00–16:00

YRKANDEN

Ove Johnson yrkar att förvaltningsrätten ska upphäva Polismyndighetens beslut och återförvisa målet för ny handläggning. Han anför bl.a. följande. Han har beviljats tillstånd att förvara sina vapen hos sina föräldrar vid tre tidigare tillfällen och ingenting har förändrats sedan dess. Han äger fastigheten där föräldrarna bor och där vapnen ska förvaras. Själv bor han i en annan del av landet. Han hänvisar till Högsta förvaltningsdomstolens dom den 13 december 2016 i mål nr 5580-15.

Polismyndigheten anser att överklagandet ska avslås och anför bl.a. följande. Huvudregeln är att en vapeninnehavare själv ska ta hand om och förvara sina skjutvapen och ammunition. En vapeninnehavare får lämna över sitt skjutvapen eller ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. Det har inte framkommit några omständigheter som tyder på att Ove Johnson skulle vara förhindrad att själv ta hand om sina vapen. Av kammarrättspraxis framgår att endast den omständigheten att någon avser att bedriva jakt på mark i anslutning till föräldrahemmet inte är tillräckligt för att anse att det finns särskilda skäl att förvara vapen hos föräldern (Kammarrätten i Stockholms dom den 22 december 2020 i mål nr 6907-20). Att det är bekvämare att förvara ett vapen hos någon som bor i anslutning till jaktmarken, istället för att själv transportera vapnet dit, utgör inte heller ett sådant skäl att tillstånd till förvaring hos annan bör meddelas (Kammarrätten i Göteborgs dom den 25 april 2013 i mål nr 53-13). Det måste vid en helhetsbedömning framstå som mer lämpligt att förvaring sker hos annan än hos tillståndshavaren (Kammarrätten i Sundsvalls dom den 23 maj 2014 i mål nr 495-14). Polismyndigheten kan konstatera att Ove Johnson har varit folkbokförd i Solna i vart fall i fem år och att han under denna tid både innehaft tillstånd att förvara vapen hos annan och även saknat sådant tillstånd och därför förutsätts själv ha ansvarat för förvaringen

av sina vapen. Det har inte framkommit några skäl som gör att förvaringen hos hans förälder är mer lämplig än hos honom själv. Mot bakgrund av den restriktiva bedömning som ska ske vid en ansökan om tillstånd att förvara skjutvapen hos annan har det inte framkommit tillräckliga skäl för förvaring hos annan.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser framgår av bilaga 1.

Av förarbetena till vapenlagen framgår bl.a. följande. Huvudregeln bör vara att skjutvapen ska tas om hand av innehavaren. Det finns dock situationer, förutom den att tillståndsinnehavaren är förhindrad att själv förvara vapnet, där det framstår som klart motiverat att förvaring ska kunna ske hos någon annan. Det kanske praktiskt sett viktigaste fallet är när en son eller dotter flyttar från föräldrahemmet till en tätort eller storstad men avser att fortsätta jaga på sina föräldrars jaktmarker. I sådana fall kan det t.o.m. vara att föredra att vapnet fortsättningsvis förvaras i föräldrahemmet, i stället för att tas med till den nya bostadsorten (prop. 1999/2000:27 s. 51).

Förvaltningsrätten anser att det inte har kommit fram skäl att göra någon annan bedömning än den polismyndigheten har gjort i det överklagade beslutet. Det är Ove Johnson som ska visa att förutsättningarna att beviljas tillstånd att förvara vapnen hos annan är uppfyllda. En helhetsbedömning ska göras. Endast den omständigheten att han jagar på egen mark där föräldrahemmet ligger utgör inte särskilda skäl (Kammarrätten i Stockholms dom den 22 december 2020 i mål 6907-20). Inte heller i övrigt har det framkommit skäl att medge ett sådant tillstånd. Omständigheten att han tidigare haft tillstånd att förvara vapnen hos sina föräldrar medför ingen annan bedömning (Kammarrätten i Sundsvalls dom den 23 maj 2014 i mål nr 495-14). Det av Ove Johnson åberopade avgörandet från Högsta

förvaltningsdomstolen är inte tillämpligt i hans fall då det rör en person boende utomlands som inte själv kunnat ta hand om sitt vapen. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

Eva Pedersen
Rådman

Nämndemännen Lars Josefsson, Anita Mofors (skiljaktig) och Monica Söderlund (skiljaktig) har deltagit i avgörandet.

Emilia Ekberg Lindström har varit föredragande.

Skiljaktig mening

Nämndemännen Anita Mofors och Monica Söderlund är skiljaktiga och anser att överklagandet ska bifallas med följande motivering. Ove Johnson jagar på en fastighet som han själv äger. På fastigheten ligger också föräldrarnas bostad i vilken vapnen ska förvaras. Dessa omständigheter utgör särskilda skäl.

Polisen

BESLUT

Bilaga 1

Sida 1 (4)

Datum
2021-02-17

Saknr
556

Diariennr (åberopas)
A519.945/2020

Er referens:

Rättsavdelningen
Rätts Stockholm RA
Uani Sjöberg
Handläggare

Ove Johnson
BERGSHAMRA ALLÉ 5
170 77 SOLNA

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Avdelning 32

INKOM: 2021-03-18
MÅLNR: 6178-21
AKTBIL: 3

Avslag på ansökan om att förvara hos annan

Polismyndigheten beslutar att avslå din ansökan om tillstånd att förvara hos annan.

Bakgrund

Den 11 september 2020 inkom en ansökan till Polismyndigheten, i vilken du söker tillstånd att förvara skjutvapen hos din far. Som skäl anger du att du endast jagar på dina egna marker i Tannbäck. Du har haft tillstånd att inneha skjutvapen sedan 1989 och du har beviljats tillstånd att förvara hos annan 2002, 2010 och 2017. I din ansökan framgår ingen omständighet som utgör hinder för att förvara på egen hand. Den 8 februari 2021 inkom du med en skrivelse, som svar på att Polismyndigheten kommunicerat dig ett eventuellt avslag på din ansökan. Där tydliggör du att flyttat till storstad på grund av arbete och att du har en mycket väsentlig anknytning till din hembygd där du fortsättningsvis avser att bedriva jakt.

Motivering av beslutet

Rättslig reglering

Av 5 kap. 1 § Vapenlagen (1996:67) följer att den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

I enlighet med 5 kap. 3 § VL får en innehavare lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl.

I Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (RPSFS 2009:13) vapenlagstiftningen sjuttonde kapitel förtydligas huvudregeln från VL, att en tillståndsinnehavare själv är skyldig

Polismyndigheten

2021-02-17

att ta hand om sina skjutvapen. Polismyndigheten kan dock undantagsvis meddela tillstånd till förvaring hos annan. För att förvaring hos annan ska tillåtas bör krävas att förvaringen efter en helhetsbedömning framstår som motiverad. Bestämmelsen i VL, om förvaring hos annan, är inte avsedd att användas för att tillståndsinnehavaren ska kunna undgå kostnad för att själv ordna med en säker förvaring eller att det av andra skäl är mer praktiskt att förvara vapen hos någon annan. I föreskrifterna framgår även att förvaring hos föräldrar bör kunna medges t.ex. när en son eller dotter, som jagat tillsammans med en förälder, även fortsättningsvis kommer att jaga på föräldrarnas marker eller tillsammans med en förälder.

I de allmänna råden framgår även att förvaring hos annan än förälder kan medges t.ex. när någon flyttar till en storstad på grund av sitt arbete, men har kvar en väsentlig anknytning till sin hembygd, där han eller hon avser att fortsätta att bedriva jakt. Ett annat fall där förvaring hos annan bör kunna övervägas är om vapenägaren under en längre period vistas i utlandet, t.ex. i samband med FN-tjänstgöring, eller i vart fall långt från hemmet. Den omständigheten att det är bekvämare att förvara ett vapen hos någon som bor i anslutning till jaktmarken i stället för att själv transportera vapnet dit är inte ett sådant skäl för att tillstånd till förvaring hos annan bör meddelas.

Polismyndighetens bedömning

Du söker tillstånd att förvara skjutvapen hos annan med hänvisning till att jakt bedrivs på annan ort och din anknytning till hembygden. I din ansökan har du inte uppgett någon omständighet som utgör hinder att förvara i din egen bostad. Polismyndigheten bedömer därför att det inte föreligger några särskilda skäl att förvara hos annan och beslutar att avslå din ansökan.

Om du vill överklaga Polismyndighetens beslut, se bilaga.

Polismyndigheten

Uani Sjöberg
Handläggare

Polismyndigheten

2021-02-17

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.